

Publicerad 2011-04-19 17:00 av Lena Själsöga Keijser
tröstandehänder

vi talar

om

ensam

om

ensamhet

i natten lyfter jag ansikte

möter hennes silvervita klarhet

lyfter jag mina händer

omfamnar

kretsen

källans vatten är silverne klarhet

är detta

hennes

ensamhet vi upplever

i vårnatten i sommarnatten

i det att stjärnorna icke synes nära intill

förtäljer hon det vi vet; stjärnorna är närvarande

är det hennes ensamhet

hon sköljer över oss

i vårnatten

i sommarnatten

i det att stjärnorna icke synes nära intill

är det vemod

är det sorgsenhet

eller

är detta

lugn

säger hon oss;

se jag är ensam

i oändlighetens vida hav

lyser upp din natt

ofta vänder vi ansikte till

till sjön

till himlen

till oaser

vilka skänker oss tröst

tröstandehänder

så rinner

det

förbi

i natten vänder jag

blicken

in

befinner mig i mitt inres lotusblad

däri andas mitt är

lämnar alla icke är i mitt insteg till

det stora vida

min hud dricker källvattens grenar

källvattens

klara

seglar

fridskällans dröm

är detta regn

frågar de ljusklara med lätta fötter

då de lyfta gryningsmantels

fingerljusa knoppar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten